

St. Medard, dilluns 8-4-40

Maria estimada: Tal com et deia no vaig enganar-me. El disvabte a l'arribar al Camp hi vaig trobar dues cartetes, totes que m'esperaven: la del 4 i 5. Veig per la primera que la Mercader i el Juanito tot segueixen bé. To fa dir, que vaig escriure a la primera i un dia d'aquesto escriuré al Juanito.

Bé ja ha passat el diumenge. Com et deia em tingut festa. Vaig prendre la matinada ahir. Després de rentar-me bé tot regint present el Sol vaig esperar l'hora de dinar i havent dinat amb en Mir anàrem a prendre un cafè i després a la sessió de cinema. Ahir em va agradar força car feien una pellicula amb un fons molt maco i interessant. Seien, les 5 que tot xino-xano tornàrem al Camp. Vet-acl la festa. Amb tot, el solt fet de canviar la roba i veure a la gent et dona ja una impressió ben bona i vius unes hores com si fossis un home lliure. Ah! Però com sempre vaig pensar en tu. Certament si no fos que sortirem, avui mateix et diria que vinguessis. Ara, ja t'ho deia espero que en diguin quelcom i a mi, espero el teu parer, ja que en la meua del disvabte et feia, meneta meua, algunes consideracions... Si sàpigués, que la sortida nostra és cosa d'una mesada, no valdria pas la pena que coneguessis cases noves. Segons diuen el 15 d'aquest mes surt una expedició, i que en sortiran regularment altres fins que quedi un dels ja aprovats. Avui escriuré a la tia però no crec que la.

probra em pugui precisar res en aquest sentit. Ella ja ho
deia tot i si fos cert ço que dius que si què, tu' de dos mesos, la nos-
tra sortida no podria trigar.

Be', guapota meua, seràs riqueta aviat, no? Si et pa-
guen a partir del 13 de gener cobraran una bona quantitat.
No em anirà malament del tot. És que no paguen regularment?
Entera't en ja que si poguessis vindre ací caldria saber si le
Mamé podria cobrar per autorització, no et sembla, mocosa
messa que val la pena de recollir-lo?

Finc moltes ganes de veure't. Finc gelos de la gent
que tenen la dona ací. Fan felixos que com nosaltres quan a
nem junts!! M'aconsole pensar que aquesta vida que menem
avui ja fineix. Després de tot, fixat com no he estat de ma-
la sort. Tens el cas de la gran majoria de les Cies de T. que
estant on hi ha el Juanito i comé cobren 0'50 francs al
dia. Ací si no li haguessin les perspectives de sortida em
donia la gran oportunitat de refer en gran part la nostra
felicitat. Jo crec que ací hi estarem temps. Corren els bulos
com sempre, que marxaran d'ací unes quantes Compa-
nyies tan prompte flaquixin els treballs que s'estan fent
Jo crec que no, però si fos així i tu vinguessis millor dit
et trobessis ací, després de tot de mobles, els portem a la
maleta i no lluny d'on anés a parar ja et trobaria el

traball com a ci. Preu-me que donaria, no sé que, per
tal que em precisessin el dia de sortida. Indubtablement
que aquesta és la millor solució. Mentrestant aquí sempre
hi hauria canvis i mai, ni estic segur, podriem Maria
nova, refer d'una fassó definitiva el nostre viu. Allà ens
enfrentarem amb les dificultats que sorgeixin. Les venem
rem i un cop ja instal·lats en qualsevol recó de la terra
nosaltres ens bastem per treure or (que per nosaltres és la
felicitat) del temps.. És cert no, tot el que diu el teu ho
me, mocoseta meua?

É-tà hi el retrat dels meus i la mamé. Te
força semblança ella amb la seva filla, eh? Ho dic pel
mad, ja que és l'única cosa que recordo del diuonage aquell
de St. Cyprien..

Ta t'ho deia en la meua anterior. Te'm oblida va
dir-te que vaig rebre els 100 francs. Quin home que tens?
Molt, cop em dic has de dir a la Maria tal cosa o tal al-
tra i quan amb la ploma als dits barrino no puc recor-
dar-lo. No és pas un mal nou, aquest, no. Jo crec que
deu passar a la gran majoria de gent.. Quan era jove no
tenia més memòria que avui i és que aquesta facultat (ai-
xí que deixes els estudis com obligació) és perd, malgrat que
si vols tu després raciocines més, però et falla la memòria

No cal que escriguis a en Martí, La ho faig jo i el xicot ja el coneixes es sempre el mateix, no dius més que tonteries. Fixa't que en una carta en deia que si jo no havia anat allí era que en Casas no havia fet el que havia pogut i tot seguit en feia els elogis del proca-vergonya de Bigata. És infantil i no t'és gran pesquis. Bon xicot, això sí, i crec que per nosaltres faria qualsevol sacrifici.

Així resulta que la meua dona és una dormileja, no? Si quan jo dic que t'hauré d'espavilar!! Aprepara't que ja ho veuràs. Millor és que comencis a tremolar així no et vindrà tan de nou, sent? Com això morosa que aci poc haurà, après!! Ja veuràs ja. ~~En tinc tanta gana, d'espavilar-te~~ neneta meua!! Fantes que ho somnis a totes hores, despet i dormint. Vols que t'espavili el teu home?

Ara, d'aci una horeta, mentre aquesta carteta anirà cap a Bordeaux, sortiré cap el Camp. Allí m'espera, quan menys la teua carteta de di endes i poder la del dissàble i tot. Creu-me que es per a mi el més agradable i el que espero amb més ànsia. Se'm obren les ganas de sopar després del apètitus de llegir els teus mots, Jo crec també el que dius tu que el dia que reps la meua carteta et porta alegria. De bona gana t'escriria diàriament, però vaja ni que ho faci un dia per altre aprofito bé el paper. eh, morosa del teu home?

A viu com abis i com sempre teu Pepe